

MAGYAR RÉGÉSZEK MARSEILLE HÁTORSZÁGÁBAN A ST-BLAISE-I ÁSATÁS

⊕ SZÖVEG: SZABÓ MIKLÓS

„Tarquinius király idejében a phocaeaiak ifjúsága Ázsiából behajózott a Tiberis torkolatába, és barátsági szerződést kötött a rómaiakkal. Innét Gallia távoli kikötőjébe hajóztak tovább, s a ligurok és Gallia más vad népei között megalapítják Massiliát... A hajóhad vezérei Simon és Protis voltak. Ezért a segobriusok királyához, név szerint Nanushoz fordultak, és barátságát kérték, mivel az ő határain kívántak várost alapítani. E napon a király történetesen leánya, Gyptis esküvőjének előkészületeivel volt elfoglalva, akit népe szokása szerint ott, helyben kívánt feleségül adni a lakomán kiválasztott vőhöz. A lakomára meg voltak híva az összes kérők, s így a görögöket is meghívták vendégekként. Amikor aztán elővezették a hajadont, s apja ráparancsolt, hogy annak nyújtsa a vizet, akit férjül választ, a leány mindenkit mellőzve a görögök felé fordult, és Protis felé nyújtotta a vizet, aki így idegenből a király vejévé lett, és megkapta apósától a város alapításához szükséges helyet. Létrejött tehát Massilia a Rhodanus folyó torkolatának közelében...”

Marseille (görögül Massalia, latinul Massilia) megalapításának legendája az Augustus korabeli Pompeius Trogus világtörténetének M. Iunianus Iustinus féle, talán Kr. u. 3–4. századi kivonatában olvasható. A leírás támpontot nyújt a Kis-Ázsia nyugati partján fekvő Phókaiából a távoli nyugatra hajózók Kr. e. 600 körüli városalapításáról. Az is kiderül a szövegből, hogy a görögök békésen beilleszkedtek a számukra idegen gall környezetbe.

Massaliából további gyarmatvárosok sarjadtak ki: keleti irányban, a Ligur-tenger partján Antipolis (Antibes), Olbia (Hyères), Nikaia (Nice), nyugat felé Agde (Agathé), Emporion (Ampurias) stb. A görög szomszédság Trogus szerint egyúttal kulturális küldetést is teljesített: „Tőlük tanulták azután a gallusok... a műveltebb életformát, a földművelést és azt, hogy városaikat fallal vegyék körül.”

Görög érdekek mentén

St.-Blaise az erődített települések közé tartozik, melyek a görög „érdekeltségű” tengerparti zóna hátsó részében találhatók: a katalóniai Ullastretől, a languedoc-i városokon át (Ruscino, Pech-Maho, Cayla, Ensérune stb.) a provence-i központokig (Entremont, La Cloche, Constantine, La Teste Nègre stb.). Az előbbieket a kutatók manapság szinte kivétel nélkül oppidumnak nevezik, ami a mérsékelt övi Európa kelta, városi jellegű agglomerációinak meghatározására szolgáló fogalom „átemelése” a mediterrán környezetbe. Dél-Franciaország alaposan átkutatott területein a kérdéses települések nagy

általánosságban helyi előzményekből fejlődtek ki, vagyis etnikailag a bennszülött lakossághoz, elsősorban a gallokhoz és a ligurokhoz köthetőek. Nem tekinthetőek gallo-görög városoknak, amelyek szervesen illeszkednének a Massalia, majd pedig a rómaiak által létrehozott területi szervezetbe. Ám Provence-ban és Languedoc-ban a kőépítkezés uralma a mediterrán oppidumokat alapvetően megkülönbözteti közép-európai névrokonaiktól.

E „másság” – legalábbis a déli települések építészeti megjelenésében – nyilvánvalóan összefügg a görög városok szomszédságával, a velük kialakult kereskede-

lemmel, a tőlük átvehető tapasztalatokkal. Sőt, bizonyos esetekben az is felmerülhet – és St.-Blaise közéjük sorolható –, hogy a település létrejötte nem a mediterrán kultúrhatásokat befogadó bennszülötteknek, hanem a görög, illetve az etruszk kereskedelem érdekeinek köszönhető. Vagyis: emporionokkal számolhatunk, melyeket a görögök (esetleg az etruszkok) hoztak létre áruik terjesztésére, a helybeliakkal folytatott cserekereskedelem lebonyolítására.

Tó, tenger, só

St.-Blaise ma Saint-Mitre-les-Remparts helységhez tartozik, Marseille hátszágában fekszik. Ez az étang-ok vidéke: változatos méretű, sós, illetve édesvízű tavaké. St.-Blaise egy sziklás hegykiszögellésen található, amely nyugaton az Étang de Lavalduc, északkeleten az Étang de Citis fölé magasodik. A megtelepedésre alkalmas terület közel 10 hektárnyi, de a város 5,5 hektárnál sohasem volt nagyobb. Forrásellátottsága kiváló, az úthálózat pedig mindig is közvetlen összeköttetést biztosított a Földközi-tengerrel. Adottak a kereskedelem számára kedvező feltételek, a kalózok rajtaütéseivel szemben pedig megfelelően védett volt. Ne feledkezzünk meg a sólejárásról sem, amely az ókortól 1964-ig – a Compagnie des Salins du Midi (a Déli Sóbánya Társaság) ekkor engedte át St. Blaise-t a műemléki szervezeteknek – jócskán meghatározta sorsának alakulását.

REJTETT GYALOGOS-BEJÁRAT, KÜSZÖBKÖVEL, mely a hellenisztikus erődtípmény főkapujához tartozik. Jobbra egykorú négyszögletes torony maradványa (balra)

A HELYSZÍN

A Berre tótól nyugatra, a Martigues, Fos és Istres települések által határolt háromszögben található az a hegykiszögellés, amelyen a St.-Blaise-i oppidum kialakult

EMBERÖLTŐK MUNKÁJA

St.-Blaise ősi települését valószínűleg 1783-ban fedezték föl, a komoly kutatómunka azonban csak a 20. században indult meg. H. Rolland 1934-ben kezdte meg az ásásokat, amelyek 1969-ig folytatódtak. Feltárták az erődtípményeket és a település kb. tizedét. Az Université de Provence kutatási programja 1974-ben indult: ennek középpontjában a kronológiai problémák megoldását célzó rétegtani szondázások mellett a településtörténet különböző fázisainak (archaikus, hellenisztikus, késő antik – középkori) szisztematikus vizsgálata és a kiásott építészeti emlékek bemutatása állt.

Az aix-en-provence-i kollégáknak, közülük is elsősorban az ásásokat irányító Bernard Bouloumiének köszönhető, hogy 1979 és 1981 között a Szépművészeti Múzeum antik osztályának munkatársaként bekapcsolódhattam az ásásokba, s a továbbiakban Nagy Árpád, az osztály jelenlegi vezetője, valamint az azóta elhunyt Bándi Gábor és Cserményi Vajk is résztvevői lehettek a feltárásoknak.

ATHÉNI VÖRÖS ALAKOS VÁZA TÖREDÉKEI

Athén kereskedelme
a településsel nem volt jelentős
(Kr. e. 5–4. sz. fordulója)

ETRUSZK AMFORÁK

A borkereskedelem dokumentumai
St.-Blaise-ben nagy mennyiségben
kerülnek elő az ásások során (Kr. e. 6. sz.)

A HELLENISZTIKUS ERŐDÍTMÉNY ALAPOZÁSA
az építési árokkal. Az utóbbi kitöltéséből
került elő a keltezését lehetővé tevő leletanyag
(1981. évi magyar ásás)

OLAJPRÉS MARADVÁNYA

Mai ismereteink szerint a késő antik – kora
középkori település (Ugium) lakói foglalkoztak
olívaolaj-készítéssel

Várostörténeti gyökerek

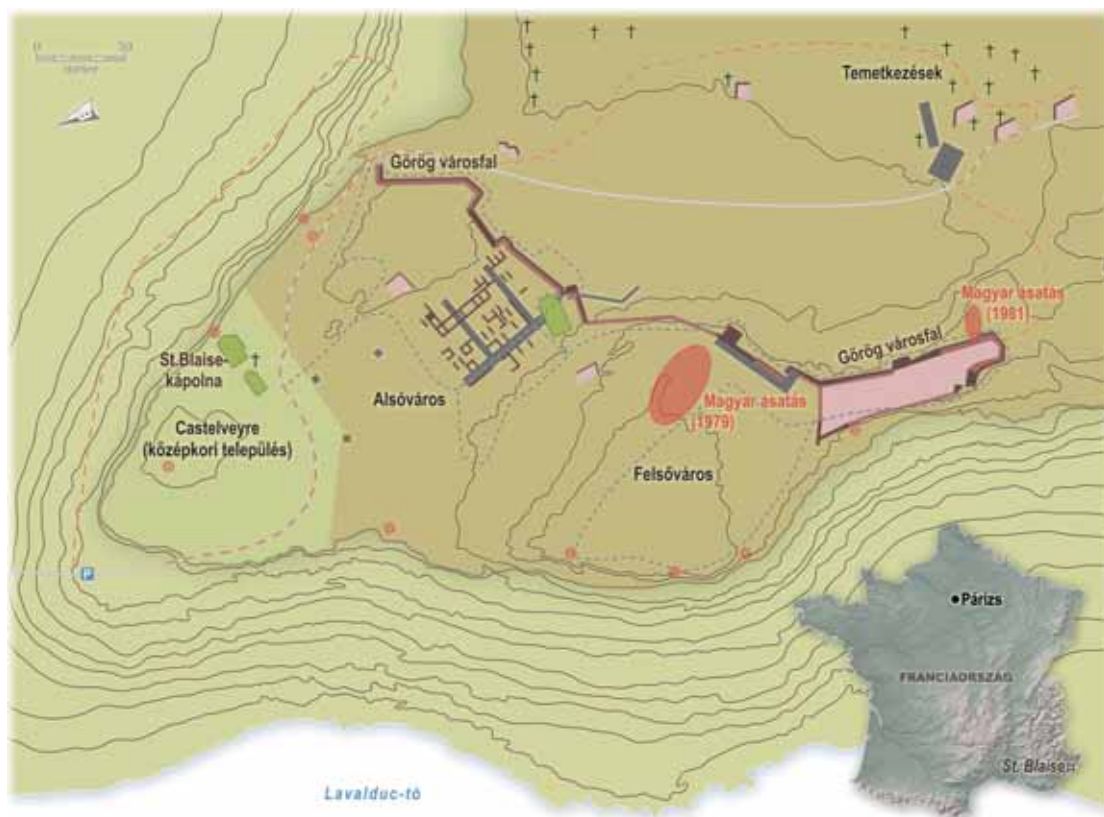
H. Rolland ásatai alapján hat, jól elkülönülő telepéstörténeti szakaszt ismerünk innen. A prehistóriát Saint-Blaise I. és II. képviseli: ez a késő neolitikum (Kr. e. 3000–2500) és a késő bronzkor (Kr. e. 1100 k.) közötti időszakot jelenti: a lakosság akkoriban földműveléssel és állattartással foglalkozott.

Kr. e. 650 után jelent meg a görög és az etruszk áru, s ettől kezdve indokolt archaikus városról beszélni (Saint-Blaise III.). Ez már erődített volt, általában téglalap alakú, kőalapozású házakkal. A legmeglepőbb azonban az etruszk árucikkek (bucchero-edények, etruszk borosamforák, etruszko-korinthoszi vázák) minden más dél-franciaországi lelőhelyet messze felülmúló mennyisége. Azt, hogy mindez a tengeri kereskedelem hozadéka volt, az etruszk hajóroncsok rakományá bizonyítja. 1955-ben Antibes-nél találták meg az első ilyen hajómaradványt, amit még számos követett, egyebek között Marseille kikötőjében.

Mindez úgy értelmezhető, hogy Massalia megalapítása előtt a térség az etruszk kereskedelem célpontja volt, s nem kizárható, hogy ennek további bonyolításában, vagyis a közvetítőkereskedelemben (főként a bennszülöttek felé) St.-Blaise-nek különleges szerepe lehetett.

Massalia gazdasági megerősödésével azonban minden megváltozott: a város kiterjesztette gazdasági fennhatóságát a déli területekre, míg az etruszkok kereskedelmükkel a kontinentális Keltiké felé fordultak. Ennek bizonyítéka, hogy Kr. e. 525 körül a dél-franciaországi oppidumokban massaliai amforák jelentek meg, s velük együtt a görög, főként az attikai kerámia, továbbá a helyi fazekasáru. Ez a változás azonban rövid életű volt, azaz 490 után egyszerűen kifulladt. Mindenesetre St.-Blaise elveszítette korábbi szerepét az etruszk áru elosztásában: az akkori település (Saint-Blaise IV.) stagnált, sőt bizonyos mértékig elnéptelenedett.

A hellenisztikus fénykor kezdete (Saint-Blaise V.) hozzávetőleg a Kr. e. 3. századra tehető. Az alsóváros területén végzett ásatai alapján az utcahálózat lényegében a derékszögű rendszert követte, a terepadottságok miatt több-kevesebb sikerrel. A főtengely, a cardo maximus, észak–déli irányú volt. A házakat szabálytalan alakú kövekből emelték, általában több helyiségből álltak. Egyetlen toszkán oszlopfő utal az esetleges építészeti díszítésre. A leletek alapján a régészek ipari tevékenységre és terméktárolásra következtettek.

A hellenisztikus virágkor erődje

A hellenisztikus város leglátványosabb része a mintegy 400 m hosszú erődítmény, amely a terület tavak által nem védett részén húzódik. Külső falsíkja gondos építésű kváderfal benyomását kelti, valójában azonban az építőkövek nem azonos méretűek. A fal 3-4 m széles, belső falsíkja kevésbé gondos kivitelezésű, mint a külső; a kettő közötti üreget földdel, kavicsal és szabálytalan alakú kövekkel töltötték ki, az erődfalnak pedig eredetileg lekerékített elemekből álló pártázata volt.

A helyenként bekövetkezett pusztulás ellenére azonosítható volt a főkapu helye, a gyalogosok részére készített folyosós bejáratoké, a védelmi célokat szolgáló három torony, továbbá a falkiszögellések. A kváderköveken gyakoriak a görög abécé bevéselt betűi: ezek részben a kőfejtőkre, részben az építőbrigádok munkaterületére utalhattak.

A magyar kutatók elsősorban e védmű feltárással vettek részt. Munkájuk – az építési szerkezet vizsgálatán túl – a kronológiai szempontból érzékeny leletanyag feltárást szolgálta. Az erődítmény külső oldalán az alapozás kibontása volt az elsődleges cél, amely a lejtő irányában hatalmas, lépcsőzetesen rakott tömbökből áll. A külső falsíktól mintegy 6 méterre kisebb kövekből emelt támfal került napvilágra, amely feltehetően a teraszt biztosította.

Amint várható volt, az alapozási árok kitöltéséből számos kerámiatöredék került elő. A legfiatalabb cserepek a feketemázás, ún. campaniai A-áru képviselői voltak, amelyek a Kr. e. 2. század eleje, illetőleg a század közepe utáni időszakra tehetőek. Ez azt jelenti, hogy St.-Blaise erődítése Marseille védművével gyakorlatilag egykorú, tehát Kr. e. 2. századi, ami már önmagában is magyarázza hasonlóságukat, s egyúttal utal a hellenizmus idején St.-Blaise Marseille-től való függőségére.

ST. BLAISE VÉDMŰVEI A FŐKAPU KÖRNYÉKÉN

Már az archaikus település is erődített volt, majd a késő ókorban újabb falakat emeltek

Problémás korok és nevek

A hellenisztikus virágkornak külső támadás vetett véget. Az ostrom bizonyítékait (pl. hajtógépek lövedékei) napvilágra hozták az ásatások, korokról azonban ma is elkeseredett viták dúlnak. A legvalószínűbb, hogy a pusztulásért a Kr. e. 125 körüli római támadás a felelős.

Ha végiggondoljuk mindazt, amit a város történetéről, épületeiről, régészeti leleteiről, az etruszk és a görög kapcsolatokról tudunk, még meglepőbbnek tűnhet, hogy St.-Blaise ókori nevét homály fedi. Csúpan feltevések vannak: pl. Heraclea Stéphanos Byzantinos és id. Plinius szerint a Rhône torkolatában, vagy Mastramellé város és étang Artemidóros szerint a Keltikében (a kelták által lakott terület). Csekély vigasz, hogy a Kr. e. 4-5. században kiépülő késő antik kora középkori város (Saint-Blaise VI.) nagy valószínűséggel az Ugium nevet viselte.

Ez utóbbi bizonytalanságok és viták tükrében talán a szokottnál is élesebb kontúrokkal rajzolódik ki a modern régészet jelentősége, amely, ha a szó szoros értelmében nem is tud „történelmet írni”, az ásatások eredményei, a leletanyag értékelése útján képes a történelemtudomány számára új kutatási irányt kijelölni, vagy legalábbis olyan kérdéseket feltenni, hogy az adott válaszok a hagyományos történelmi kép ártértekézésére ösztönözzenek. ☺

HOTEL BERGHOF TAUPLITZALM

NYÁRI SALZKAMMERGUT PROGRAM

Töltse el néhány napot Ausztria közkedvelt Salzkammergut régiójában! Fedezze fel az Osztrák-Alpok csodáit nyáron!

Ajánlott úti célok:

- A csodaszép Hallstatt a híres csontkamrával,
- Altaussee sóbánya, Európa kincsesháza a II. világháború idején,
- Bad Ischl, a császárváros, ahol Lehar Ferencünk is élt és alkotott élete nagy részében,
- St. Wolfgang a gyönyörű Wolfgangsee partján, Ausztria egyik legszebb templomával,
- Dachstein jég- és mamutbarlang az Alpok egyik legjelentősebb természeti képződménye.

5 éjszaka, 4 napos Sommerclou-nyári kártyával

Ár: € 239 / fő

- Szállás a Hotel Berghof *** szállodában Tauplitzalmon
- 5 éjszaka félpanzióval (büféasztalos reggeli, 3 fogásos vacsora, salátabárral)
- 4 napra szóló Sommerclou kártya, amely belépést biztosít a környéken 15 különféle kirándulóléhelyre
- Szaunahasználat a házban
- Ingyenes parkolás a szálloda előtt

Bővebb információ: Tömösvári László, igazgató

Telefon: +43-3688-2325 • Mobil: +43-664-385-9773

Hotel Berghof Tauplitzalm • Tauplitzalm 19. 8982 Tauplitz

Honlap: www.berghof-tauplitz.at

E-mail: info@berghof-tauplitz.at

TIKKA® RXP

Koncentrált erő, sokoldalú használhatóság,
100% szintiszta REACTIVE LIGHTING

Intelligens fejlámpa tölthető akkumulátorral

A REACTIVE LIGHTING technológiának köszönhetően a TIKKA RXP fényereje és fénycsóvjája mindig azonnal és automatikusan alkalmazkodik a környezet fényviszonyaihoz. Könnyű kezelhetőség, optimális üzemidő minden dinamikus tevékenységhez. Fényáram: 215 lumen.
www.petzl.com

Access
the
inaccessible

Photo © www.kalica.fr

Az internetes zaklatás fájdalmas.

Beszélgess gyermekeddel
Szüksége van rád.

Magyarországon minden 3. gyerek találkozott már az interneten zaklatással.*

* A Magyar Adatvédelmi Egyesület és az UNICEF Magyar Bizottság felmérése alapján

Neked 8?

médiaunió
magyar is mészék!

SZERZŐINK

Bognár Szilvia (1975) újságíró és fotós, kulturális antropológus. Életmóddal, tárgykultúrával és identitási kérdésekkel foglalkozik – az Egyesült Államoktól Görögországon át Kambodzsáig

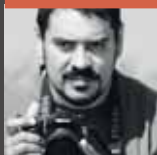
Faragó Csaba (1986) építészmérnök, amatőr fotós. 2015-ben természet sorozat kategóriában kapott sajtófotó díjat. Fényképeivel természeti értékek után kutat, valamint a hétköznapi élet pillanatnyi csodáit keresi

Farkas Alexandra (1988) az ELTE Környezetoptika Laboratóriumának doktorandusza és az MTA Ökológiai Kutatóközpont Duna-kutató Intézetének kutatója. 10 éve foglalkozik léggöproptikai jelenségek vizsgálatával

Francsics László (1984) építészmérnök, fotográfus, egyetemi oktató, a Magyar Csillagászati Egyesület tagja. Csillagászati képrögzítéssel 2003 óta foglalkozik, szakterülete az asztrofizikai érdekességek esztétikus bemutatása. A hazai asztrofotós-mozgalom egyik fő szervezője

Jakab Gusztáv (1975) biológus, a Szent István Egyetem GAEK egyetemi docense. Szakterülete a Kárpát-medence virágos növényeinek rendszertana, valamint a negyedidőszaki klíma- és vegetációfejlődés. Kutatásai mellett különösen fontosnak tartja az eltűnő természeti értékek fényképes dokumentálását

Karácsonyi Dávid (1981) geográfus, szakterülete a terület- és településfejlesztés. A közelmúltban hosszabb ideig kutatott Japánban ösztöndíjjal. Doktori disszertációját Ukrajna vidékföldrajzából készítette. Az MTA Földrajztudományi Kutatóintézetének munkatársa

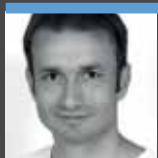
Karátson Dávid (1964) az ELTE Természetföldrajzi Tanszékének vezetője, egyetemi tanár. Szakterülete a vulkanológia, vulkánmorfológia. A Kárpátoktól az Andokig számos rúzhányó vizsgálatában vesz részt. Szakmai irányítása mellett valósult meg a Kemenes Vulkanpark kiállítás

Kerekes István (1977) tanár, szabadúszó fotográfus. 2012-ben a Nemzetközi Fotóművész Szövetség (FIAP) által adományozott minősítések közül megkapta a FIAP Kiváló művésze legmagasabb, platina fokozatát. Főként szocio-, portré-, valamint természetfotókat készít. Honlapcíme: www.kerekesistvan.com

Kovács István (1976) természetvédelmi mérnök, idegenvezető. A felsőtiszai régi fajtájú ártéri gyümölcsösök állapotfelmérésével foglalkozik

Ladányi Tamás (1972) asztrofotós, tanár, a „The World At Night” nemzetközi elit fotográfusszervezet tagja. Munkájában a csillagászat és a földrajz kapcsolatának megjelenítésére fókuszál, művészeti aspektusból és tudományos ismeretterjesztés céljából

Szabó Miklós (1940) régész, az ELTE Régészettudományi Intézete Ókori Régészeti Tanszékének egyetemi tanára, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja, Széchenyi-díjas régész. Kutatási területe a klasszika-archaeológia és a keltológia

ifj. Vasuta Gábor (1967): „Arra törekszem, hogy a megörökített pillanatokot másokkal is megosszam, gondolatokat ébresszek a nézőkben. Népszerűsítő kiadványokban publikálok, iskolákban és óvodákban mutatom be felvételeimet.”

Zöldi Péter (1968) építész, elsősorban városépítésszel, közterülettervezéssel, közlekedési hálózatokkal és közlekedésépítésszel foglalkozik. Publikál az Építészfórumon és az Indóház-online-on

RÉPÁSY ZSOLT: VILÁGÍTÓ SZEMEK A FÉLHOMÁLYBAN

FOTÓ: RÉPÁSY ZSOLT

A legyek csapatokban támadnak, az apácák pedig szorgosan hessegetik őket, hiszen ez a délutáni csendespihenő ideje: néhány baba most is szundikál a foltos, szakadozott rongyokkal letakart matracokon. Egyszerre figyelek Mary nővér szavaira, a babák tekintetére, a bennem kavargó érzésekre és arra, hogy próbáljam kerülni a kliséket. Könnyű lenne itt lefotózni és bemutatni a „nyomort”, a szomorúságot. Azt, amit itt hon „elvárnak”, amit hallani szeretnének, amikor mesélek.

BALÁZS ISTVÁN: PARADICSOM, DE NEM ÚGY – COSTA RICA

Néhány hónap alatt már sokadjára vetem bele magam Costa Rica délnyugati esőerdeibe, hogy minél többet ismerjek meg az itteni élővilágból, bár tudom, a vadvilág nem adja könnyen titkait. A szűk és meredek kaptatón egy bennszülött indián vezeti lovát, és mielőtt bármit kérdeznék, már büszkén villantja mobilját, és mutatja alumíniumlemezekből összetakolt házikóját. Na, ennyit a tradíciókról és az autentikus közép-amerikai világról.

FOTÓ: BALÁZS ISTVÁN

TUCZAI EMESE: TONNÁS ÜVEGSZEMEK

FOTÓ: DONALD BONNEL

Rég elmúltak már azok az idők, mikor a csillagászok eszközei kézzel csiszolt, 50-60 cm átmérőjű optikát rejtettek. A jövő félgömb alakú kupolái több 10 méteres tükröknek adnak majd otthont. De vajon hogyan készülnek ezek a hatalmas egybeöntött üvegpogácsák és mi a titka a 40 méteres határ elérésének?

MAGYAR
FÖLDRAJZI
TÁRSASÁG

ALAPÍTVÁ: 1872

1112 Budapest, Budaörsi út 45.
Telefon: (1) 231-4040.
Fax: (1) 231-4045
Honlap: www.foldrajzitasasag.hu
E-mail: info@foldrajzitasasag.hu

Elnök: Dr. Gábris Gyula
Alelnökök: Dr. Kovács Zoltán
Dr. Michalkó Gábor
Főtitkár: Dr. Mari László
Ügyvivő: Heiling Zsolt
Titkár: Erőss Ágnes
Könyv- és tőrkeptáros: Pétervári László

Szakosztályok:

Biztonságföldrajzi és Geopolitikai
Szakosztály Expedíciós Szakosztály
Társadalom- és Gazdaságföldrajzi
Szakosztály Hegymászó Szakosztály
Oktatás-módszertani Szakosztály
Egészségföldrajzi Szakosztály
Természetföldrajzi Szakosztály
Térképészeti Szakosztály
Turizmusföldrajzi Szakosztály

Területi osztagok:

Bakony–Balaton-vidéki Osztag (Veszprém)
Békéscsabai Osztag
Borsodi Osztag (Miskolc)
Debreceni Osztag
Dél-dunántúli Osztag (Pécs)
Duna-völgyi Osztag (Szekszárd)
Eger–Bükk-vidéki Osztag
Gyöngyös–Mátra-vidéki Osztag
Kisalföldi Osztag (Győr)
Kiskunsági Osztag (Kecskemét)
Közép-dunántúli Osztag (Székesfehérvár)
Körös-vidéki Osztag (Békéscsaba)
Nyírségi Osztag (Nyíregyháza)
Nyugat-magyarországi Osztag (Szombathely)
Szegedi Osztag
Székelyföldi Osztag (Csíkszereda)
Tolna megyei Osztag (Dombóvár)
Zalai Osztag (Nagykanizsa)

Könyvtár és gyűjteményei:

1112 Budapest, Budaörsi út 45.
Tel.: (06-1) 309-2600/1443
E-mail: mtafki@mtafki.hu

Az éggömböt tartó Atlasz a Magyar Földrajzi Társaság védjegyként bejegyzett jelképe

Lapalapító (1929):
Dr. Milleker Rezső

**Az új sorozat
újraindító (1999):**
Dr. Nemerkenyi Antal
és Farkas Péter

1929–1933, felelős szerkesztő:

Dr. Milleker Rezső

1934–1944, szerkesztők:

Dr. Baktay Ervin és Dr. Kéz Andor

1999–2005, főszerkesztő: Dr. Nemerkenyi Antal

2005–2006, főszerkesztő: Dr. Vojnits András

2006-tól főszerkesztő: Dr. Nagy Balázs

MADEIRA

Pico Ruivo, 2015. május 5.

www.eupolisz.hu

HA UNOD AZ IPARI TURIZMUST!

TERMÉSZETJÁRÓ UTAZÁSOK, OUTDOOR TÚRÁK,
TREKKINGEK, KÖRUTAK AZ EGÉSZ VILÁGON.

Eupolisz Utazási Iroda

1093 Budapest, Lónyay u. 47. | +36/1/219-08-81

Hatósági engedélyszám: U-000463

ERDÉLYI
MAGYAR
KÉPZŐMŰVÉSZE
1920-1990

SORS ÉS JELKÉP

MAGYAR NEMZETI GALÉRIA

2015. ÁPRILIS 24. – AUGUSZTUS 23.

Kivétel támogatja:

Együttműködő partnerek:

Méktámogatja:

